

DE TODDENKOPER

Komisch spel in drie bedrijven

door

JAN KERKHOF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE TODDENKOPER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN KERKHOF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARION RAVEN - 35 jaar

ERIK - haar broer, 29 jaar

TILLY - verloofde van Erik, 23 jaar

BABS - vakantiegast, 21 jaar

MARTIJN - haar verloofde, 24 jaar

KAREL - vreemdeling, 37 jaar

KARIN - buurvrouw, 45 jaar

DE TYPES:

MARION: een oude vrijster; zeer gehecht aan het bedrijf, tamelijk ouderwets en gierig.

ERIK: haar broer; is een goede sul die tot nu toe geheel onder de plak zit bij Marion.

KARIN: buurvrouw; getrouwd met Sjoerd Eikelenboom, is een type die geen blad voor de mond neemt en er alles zomaar uitflapt. Ze is modern opzichtig maar met smaak gekleed.

TILLY Eikelenboom: de verloofde van Erik; woont in bij Karin en Sjoerd. Ze heeft absoluut geen smaak wat kleren en opmaak betreft en ziet er erg opzichtig uit.

BABS: een kennisje van vroeger uit het dorp; is verhuisd naar een andere plaats. Vroeger kwam ze vaak logeren. Ze wil nu met haar verloofde oude herinneringen komen ophalen. Ze ziet er altijd tot in de puntjes verzorgd uit.

MARTIJN: de verloofde van Babs; is kapper, een nogal verwijfd type, kleedt zich ook als zodanig.

KAREL: een zwerver; wordt door Erik en Marion voor een aanrander aangezien. Hij is in het begin gekleed in een oude spijkerbroek en een slobberige schipperstrui.

DECOR:

Klassieke huiskamer, luie stoel met hoge leuning, een spiegel, een bureautje, een kast met kopjes, schoteltjes, glaswerk enz. en een kapstok. Aan de wand enkele portretten en een paar schilderijen, voorstellende een kasteel en bv. een windmolen. Ook hangt er aan de wand of aan de kapstok een oude wandelstok. Verdere inrichting naar keuze. In een zijwand een deur naar de maalderij en in de achterwand een deur of gordijn voor algemene opkomst. Een derde deur kan handig zijn.

EERSTE BEDRIJF

Het eerste bedrijf speelt zich vroeg in de avond in februari af, Marion zit de krant te lezen.

ERIK: *(komt hijgend binnengestormd en zegt)* D'r is iets in de maalderij!
(houdt hand op z'n borst, nog steeds hijgend) Een inbreker denk ik.

MARION: En, heb je hem weggejaagd?

ERIK: Weggejaagd? Ik? Nee eh ik durf niet zo goed...

MARION: *(staat op en loopt mopperend naar de deur van de maalderij en opent deze op een kier. Erik komt angstig achter haar aan)* Wat een held ben je toch. *(luistert en kijkt door de deur van de maalderij)* Ach man, je hebt je beslist iets ingebeeld, er is niets te horen en er is ook niets te zien.

ERIK: Ik meende toch echt dat ik iets zag toen ik de auto wegzette.

MARION: Ben je met de auto weggeweest! Waarom reed je niet met buurman Sjoerd mee?

ERIK: Met Sjoerd, nooit van m'n leven.

MARION: Nee, je kunt beter je eigen auto in de prak rijden.

ERIK: Zanic niet, Marion, ik weet heel goed wat ik doe, en met Sjoerd ben je niet zeker van je leven, die kan geen auto rijden.

MARION: Toch komen ze vanavond hier denk ik, Karin en Sjoerd, ik heb hen uitgenodigd voor mijn verjaardag.

ERIK: Nou dan denk ik dat ik maar vertrek, ik heb geen zin om de hele avond naar het gezwam van Sjoerd en Karin te moeten luisteren. En Tilly, mijn schatje, zal wel niet meekomen.

MARION: *(spottend)* Schatje?? Dat schatje van jou komt wel mee, daar kan je donder op zeggen. Of het ooit wat wordt met Tilly, dat betwijfel ik...

ERIK: *(woedend)* Ik hou van Tilly en Tilly houdt van mij, dat heeft ze me gisteravond nog duidelijk laten merken. We willen gaan samen-wonen zo gauw we kunnen en misschien wel trouwen...

MARION *(fel)* Klets niet, Erik. Je weet goed dat Tilly geen meisje is voor jou, nee dat wordt niets.

ERIK: En waarom zou het niets worden? Dat jij Tilly niet uit kunt staan, wil nog niet zeggen dat Tilly geen goede vrouw voor mij kan zijn...

MARION: *(spottend)* Tilly een goede vrouw voor jou, laat me niet lachen...

ERIK: *(windt zich op)* Je hebt altijd de baas over me gespeeld maar dat is nu afgelopen. *(slaat met de vuist op tafel)* Daar komt verandering in, dat beloof ik je.

MARION: *(sussend)* Ach Erik, je bent nog zo jong, je hebt nog een heel

leven voor je.

ERIK: (*gaat zitten, zegt dan peinzend*) M'n eigen toekomst opbouwen samen met Tilly, daar droom ik van, alles doen waar we zin in hebben. Alles kopen wat we graag willen, net als andere mensen. Het wordt ook hoog tijd dat we een nieuwe auto aan-schaffen. Die oude rammelkast waar ik in moet rijden ben ik spuugzat.

MARION: (*fel*) Jij hebt het hoog in je bol. Maar een auto kost geld, veel geld. Ik begrijp het wel, Tilly heeft jou natuurlijk opgestookt. Die vergooit ook al d'r geld aan dingen die ze niet nodig heeft, kleren, de kapper en de poederdoos.

ERIK: Maar de wereld is veranderd, Marion, en willen we niet achterblijven, dan moeten we mee veranderen, wij leven hier nog net als vroeger.

MARION: (*kijkt hem strak aan*) En wat is daar verkeerd aan?

ERIK: Toen was dat niet verkeerd maar nu moeten we met de tijd mee en moderniseren, anders vallen we buiten de boot.

MARION: Buiten de boot? Als ik er niet was geweest, zou jij al lang buiten de boot zijn gevallen, en alles weg gemoderniseerd hebben.

ERIK: En jij denkt dat alles goed gaat als je maar pinnig en gierig bent, en alles oppot en nooit eens wat vernieuwt. (*slaat met de vuist op tafel*) Ik zeg je, Marion, geld is er om er plezier en gemak van te hebben en ik ben van plan daarvoor te zorgen.

MARION: En ik zal zorgen dat jij niet alles opmaakt, ik houd de hand op de knip.

ERIK: (*kijkt haar strak aan*) Nog wel! Maar niet lang meer, knijp-stuiver.

MARION: Verkoop geen onzin, Erik. Aan de zuinigheid van die knijp-stuiver, zoals jij mij noemt, heb je veel te danken...

ERIK: Ja, een kromme rug, pijn in m'n benen en platvoeten. Ik moet hier met al die oude troep op zien te boksen tegen onze concurrenten. Ik zou het wel eens wat makkelijker willen hebben, en eens wat vrije tijd om een keer te gaan stappen en er eens een keer een dag mijn gemak van te nemen. Maar het is hier altijd werken en ploeteren, zodat jij kunt potten.

MARION: (*ernstig*) Maar jongen, je weet toch dat ik zelf ook hard werk, ik ben een echt werkpaard en in deze maatschappij, met z'n sociale voorzieningen, zijn de werkpaarden zowat de enigen die niet trekken.

ERIK: Jij moet zelf weten of jij je uit de naad werkt, maar ik pas er voor, ik wil ook wel eens op vakantie.

MARION: (*minachtend*) Op vakantie, wat moeten wij op vakantie doen?

ERIK: Ik zei, ik wil op vakantie, jij hoeft niet mee hoor, ik wil je niet eens mee.

MARION: Wat moet je toch op vakantie, het is nergens mooier dan hier.

Of wil jij soms een paar weken in een caravan gaan wonen, waar je je kont niet kunt draaien of keren.

ERIK: Nou samen met Tilly lijkt me dat heel gezellig in een kleine caravan, lekker warm, dicht tegen elkaar aan, ik met mijn arm om haar heen en dan... ik word al warm als ik er aan denk.

MARION: Bespaar me alstublieft je sappige bespiegelingen, daar word ik niet goed van.

ERIK: Trouwens, Tilly zegt dat ze graag wil...

MARION: (*minachtend*) Ja die wil wel, die wil jou aan de haak slaan, ze weet dat we een goede zaak hebben, dan is haar kostje gekocht. Jongen, gebruik je verstand, en laat Tilly maar kletsen.

ERIK: Maar iedereen zegt dat het zoetjesaan tijd voor ons wordt om aan onze eigen toekomst te bouwen. Zelfs Karin Eikelenboom zegt het.

MARION: Ja natuurlijk, Karin is d'r schoonzuster liever kwijt dan rijk.

ERIK: Nee dat is niet het probleem, ze is bang dat Tilly in verwachting raakt.

MARION: (*geschrokken*) In verwachting van jou bedoel je? (*lacht gierend, dan peinzend*) Maar je hebt toch zeker wel eens van de pil gehoord?

ERIK: Gehoord wel, maar ik weet niet hoe ik zo'n ding moet gebruiken.

MARION: Jij bent me wel een groot licht, dat hoef jij ook niet te weten, als Tilly het maar weet.

ERIK: Tilly heeft mij ook nooit verteld hoe ik zo'n ding moet gebruiken.

MARION: (*hoofdschuddend tegen het publiek*) En die wil dan de moderne vent uithangen. (*weer tegen Erik*) Ik heb haar wel door, kijk maar uit voordat ze je gekke dingen laat doen.

ERIK: (*onnozel*) Wat kan jij doordrammen zeg. Ik weet echt niet wat je bedoelt? Trouwens, je hebt er ook niets mee te maken wat Tilly en ik doen.

MARION: Daar heb ik wel wat mee te maken, als jij met Tilly gaat trouwen zie ik het er van komen dat deze zaak naar de knoppen gaat. Deze zaak, die onze ouders en voorouders met bloed zweet en tranen hebben opgebouwd, laat ik niet door een doetje als Tilly naar de maan helpen.

ERIK: Dat is grote onzin, Marion! Tilly zal een aanwinst zijn voor ons bedrijf, ze is intelligent, goed geschoold en vlug van begrip.

MARION: (*minachtend*) Vlug van begrip ja, op sommige gebieden veel te vlug van begrip, als je het mij vraagt.

ERIK: En Sjoerd en Karin hebben het ook verstandig aangepakt. Ze hebben hun zaak op tijd verkocht, toen er nog vraag naar was en er een mooi kapitaaltje aan overgehouden. Ze hebben een mooi huis gebouwd, gaan vaak uit, naar toneel en naar de film. Die genieten

tenminste van het leven.

MARION: En wat wil je daarmee zeggen?

ERIK: Dat het mij behoorlijk de keel uithangt om altijd maar te moeten ploeteren zonder ooit behoorlijk van het leven te hebben genoten

MARION: Ach, schei uit met je gemakker. Je kunt nog lang genoeg van het leven genieten, je hebt nog een heel leven voor je. En ik zeg je voor eens en voor altijd, van moderniseren waar jij het over hebt, dingen als computers en zo, moet ik niets hebben, dat geeft alleen maar ellende.

ERIK: Omdat je te eigenwijs en te kortzichtig bent om ook eens nieuwe dingen te proberen. Ik wil de zaak moderniseren en als daar een computer in past komt die er en ik wil ook op internet.

MARION: Of dat moderne gedoe allemaal zo geweldig is, drugsverslaving, autodiefstal, gokken, pornofilms, XTC-pillen, allemaal modern. Ik las net hier in de krant, luister? In een van de buitenwijken van (*stad invullen*) is gistermiddag een jong meisje door een man aangerand en verkracht. De man droeg een spijkerbroek en een schipperstrui. De politie is in de wijk op zoek naar mensen die een man hebben gezien met dit signalement.

ERIK: (*nors*) Die man moet toch zelf weten of hij een schipperstrui en een spijkerbroek aandoet. En wat dat met het moderniseren van onze zaak te maken heeft, begrijp ik niet...

MARION: Jij bent me toch ook een lichtpunt van 25 watt, drugs, porno, XTC-pillen, allemaal zaken van deze tijd en daar komt waarschijnlijk ook die verkrachting door.

ERIK: Nu moet je niet doordrammen, Marion, wat versta jij eigenlijk onder verkrachting?

MARION: (*wat onzeker*) Eh eh verkrachting dat is dat een man met geweld met een vrouw eh eh smerige dingen doet.

ERIK: Misschien moet ik dan ook een spijkerbroek en een schipperstrui...

MARION: (*valt hem in de rede*) Houd je praatjes maar voor je. Ik merk wel dat jij vandaag niet voor rede vatbaar bent.

ERIK: Zolang jij niet naar rede wilt luisteren gaan jouw wijze raadgevingen bij mij het ene oor in en het andere weer uit.

MARION: Heb je de brief al gelezen die we van het gemeentebestuur hebben gekregen? Er gaat weer het een en ander veranderen, het gaat weer geld kosten.

ERIK: Hebben we ooit wel eens een bericht van de gemeente gehad dat het geen geld ging kosten? Het interesseert me trouwens geen moer wat ze daar bij de gemeente bekokstoven, het is toch altijd hetzelfde.

MARION: (*kwaad*) Of het je nu interesseert of niet, we krijgen met veranderingen te maken, luister dus toch maar. (*begint te lezen*) Aan alle inwoners van (*evt. plaatsnaam invullen*) De burgemeester maakt

bekend...(dan is er plots kabaal in de maalderij en Marion en Erik vliegen overeind) Gedverderrie, wat is dat?

ERIK: (*angstig*) Da da dat weet ik ook niet misschien toch een inbreker.

MARION: Ik ga kijken, ik wil weten wat daar aan de hand is. (*neemt wandelstok van de wand*) Ik zal die inbreker wel even mores leren.

ERIK: Je hebt net toch gekeken, er was niets te zien zei je. Ik denk dat er wat van die oude troep in mekaar is gezakt, het is te verwachten. Let maar op dat je niets op je hersens krijgt. (*gaat weer zitten*)

MARION: Klets niet zoveel, Erik, ik ga kijken. (*steekt de wandelstok omhoog en loopt moedig naar de maalderij*) Ga je mee?

ERIK: (*angstig*) Nee, mij niet gezien, wie weet wat daar huist... (*Marion af in maalderij, weer is er herrie in de maalderij en Erik springt verschrikt op, en kijkt naar de maalderij, even later komt Marion weer binnen, ze heeft een man bij z'n nekvel en sleurt hem mee. In haar andere hand nog steeds de wandelstok*)

MARION: Deze dweil was in de maalderij aan het ronddarren.

ERIK: Verdorie, dan had ik toch gelijk. Maar gelukkig kan hij daar weinig kwaad doen, of denk jij dat hij onze zakkenvulmachine uit het jaar nul wilde jatten...

MARION: Wat hij kwam doen weet ik niet maar hij heeft hier in ieder geval niks te zoeken. Kennelijk heeft hij een zak meel op z'n kop gekregen en heeft nu niets meer te missen. (*laat de man los, deze valt als dood op de vloer*)

ERIK: (*geschrokken*) Is ie dood?

MARION: Ik heb hem alleen maar aan z'n nekvel naar hier gesleept.

ERIK: Je hebt hem vermoord!!!

MARION: Nou als hij er nog niet tegen kan dat ik hem in z'n nekvel grijp, dan is hij voor mij geen stuiver waard.

ERIK: Jij kan mooie praatjes verkopen maar wat moeten we met een dooie?

MARION: Misschien is hij nog niet echt dood, maar bewusteloos.

ERIK: (*hoopvol*) Dan moeten we hem reanimeren, beademen.

MARION: Ja dat zal wel, maar ik waag me er niet aan om deze vent in z'n mond te gaan zitten hijgen, misschien grijpt hij mij dan wel.

ERIK: Dat zou je willen.

MARION: Klets niet. (*kijkt peinzend omhoog*) Beademen zei je? Als een bewusteloze met lucht weer op de been te krijgen is, dan moet dat met een fietspomp toch ook lukken.

ERIK: Het is te proberen, alles beter dan dat ik hem op moet blazen. Ik haal de fietspomp. (*gaat af, komt meteen weer terug met een fietspomp, steekt het slangetje in de mond van de man en begint als een gek te pompen. Van tevoren de slang van de fietspomp aan het*

einde dichtmaken en ergens halverwege in de slang een gaatje maken zodat je nog lucht hoort blazen)

MARION: *(na even)* Rustig aan, Erik, het is geen opblaaspop. *(Erik pompt wat rustiger maar er gebeurt niets)* Het helpt niet, waarschijnlijk is hij echt dood.

ERIK: Maar wat moeten we met een dooie vent?

MARION: *(krabt zich eens achter het oor)* Ja wat moeten we daarmee? *(dan resoluut)* Opruimen die handel. Dat lijkt kan hier niet blijven liggen, pak jij hem bij zijn schouders dan zal ik zijn voeten pakken. We leggen hem zolang weer in de maalterij.

ERIK: Ik durf die dooie niet aan te raken. *(wijst dan naar de man, en kijkt naar Marion en zegt angstig)* Zie je dat, Marion, een spijkerbroek en een schipperstrui, net als die aanrander uit de krant. Misschien is hij het wel.

MARION: Verdorie, nu je het zegt, hij ziet er wel naar uit.

ERIK: Dan moeten we de politie waarschuwen.

MARION: Dat in geen geval, dan word ik voor moordenaars aangezien en dan is het eind zoek. Ik heb hem maar een keer in z'n nek geknepen en hij gaat al naar de eeuwige jachtvelden. Vooruit, Erik, wees niet zo'n schijtlijster en pak aan.

ERIK: *(gaat schoorvoetend naar de man toe en wil hem bij z'n schouders pakken maar vliegt dan achteruit)* Hij hij be... bewoog. Misschien is hij toch niet dood.

MARION: Haal de fles brandewijn, Erik, als hij van een stevige borrel niet opkikkert, dan is ie echt dood. *(Erik loopt naar de kast terwijl Marion over het lijk gebogen staat en af en toe met haar stok de man tegen zijn ribbenkast port, de liggende man kan af en toe licht bewegen waardoor Marion telkens schrikt)* Verdorie, ik geloof echt dat ie bewoog. Zeg, druilloor, een paar dagen geleden was je een hele held, jonge meisjes lastigvallen, hè. Vooruit, vent, word eens wakker, je kon me levend niet bang maken en dood zeker niet. *(bekijkt de man nog eens goed)* Tjonge jonge, je bent echt een mooi verjaardagscadeau.

ERIK: *(rommelt in de kast)* Waar staan de borrels?

MARION: Die heb je niet nodig, giet het spul zo maar in z'n molen. *(Erik houdt fles aan de mond van de man)*

ERIK: Allez, drinken, manneke.

KAREL: *(komt overeind, begint te hoesten, dan angstig)* Ik geef me over.

ERIK: Hij geeft over.

MARION: Zo zie je maar weer waar brandewijn al niet goed voor is. *(tegen Karel)* Vertel eens, mannetje, wat kom je hier doen, wie wil je aanranden?

KAREL: *(angstig stotterend)* Ik ben verdwaald, mevrouw.

MARION: Hoor je dat, Erik, hij zei mevrouw tegen mij.

ERIK: Vergissen is menselijk.

MARION: (*steekt haar tong uit naar Erik, vraagt aan de man*) Waar kom je vandaan en wat wil je?

KAREL: Ik was de weg kwijt maar toen zag ik opeens het licht hier...

MARION: (*tegen Erik*) Hij heeft het licht gezien.

ERIK: Dat hoorde ik ja maar dat was voordat hij jou te zien kreeg.

KAREL: Ik zag het licht in de schuur en daar ging ik naartoe om de weg te vragen, maar toen ben ik ergens tegenop gebotst wat nogal wat herrie veroorzaakte. Ik werd daarna woest in m'n kraag gegrepen, en verder weet ik het niet.

MARION: Ja ja, mooie praatjes! Wilde je hier wat jatten?

ERIK: Wat zou hij hier moeten jatten, varkensvoer misschien? Volgens mij heeft hij niks gedaan.

MARION: Niks gedaan, dat zal jij weten, wat moest hij dan in de maalterij, en nog wel op mijn verjaardag?

ERIK: Deze man is doodsbang, maar dat zie jij niet, jij bent zo hard als als...

MARION: Nou als wat? Zeg het maar...

ERIK: (*heel hard*) Zo hard als beton.

MARION: Hou nou toch op, Erik, als ik jou je gang liet gaan, zaten we iedere dag met een stel niksnutten opgescheept.

ERIK: Ik zie zo dat deze man niets kwaads van plan is.

MARION: En net dacht je nog dat hij een aanrander was.

KAREL: Ik heet Karel Huidenkoper, en ik was op zoek naar een plaatsje om te slapen.

MARION: Dan had je beter een hotel kunnen zoeken.

KAREL: Een hotel, ik bezit geen cent ze hebben alles van me afgenomen.

ERIK: Hoe kwam dat zo?

KAREL: Ik heb veel rondgezworven en veel van de wereld gezien, ik ben in Oostenrijk geweest, in Polen en Hongarije. Maar overal is er wel iets. In Boedapest werd ik opgepakt, ze dachten dat ik een spion was.

ERIK: (*dromerig*) Een spion, goh wat spannend.

MARION: (*spottend*) Spannend? Daar kan nog een hoop heisa van komen, een spion.

ERIK: Nou wat voor kwaad kan deze man nu doen?

MARION: Misschien is het wel een gluurder, iemand die altijd overal ligt te loeren en alles in de gaten houdt.

ERIK: Zoiets als jij dus.

MARION: Houd je bek!

KAREL: Ik heb bij een houtzagerij gewerkt in Duitsland, ik ben

stratenmaker geweest in Essen, en ik heb bij Krupp gewerkt, in het Roergebied.

ERIK: Bij Krupp in het Roergebied, dat is ook toevallig, die oude hamermolen van ons komt ook bij Krupp vandaan. Het ding is om de haverklap kapot, misschien kan jij hem wel repareren.

KAREL: Ik was rohr putzer.

ERIK: Reur poetser? Een belangrijke functie zeker?

KAREL: Nou nee niet zo belangrijk, de pijpleidingen in het bedrijf schoonspuiten, maar het betaalde behoorlijk en ander werk was er niet.

MARION: Als het goed betaalde, hoe komt het dan dat je nu zonder geld zit en er als een voddenbaal bij loopt?

KAREL: Och ik leefde van de ene dag in de ander en was nogal gek op de vrouwtjes, en die zijn daar ook niet niet voor niets.

MARION: (*fluisterend tegen Erik*) Hoor je dat, Erik, misschien toch die aanrander, in ieder geval een vrouwenjager. (*tegen Karel*) Ja, hou daar maar over op, je hoeft over die seksuele toeren van je niet zo hoog op te geven en zeker niet waar Erik bij is. Straks begint hij nog met Tilly te ratseflatsen en dan heb je het eind nog niet gezien.

KAREL: En nu heb ik geen cent meer, die vrouwen hebben me helemaal uitgekleet.

ERIK: Uitgekleet???

MARION: (*tot Erik*) Nu zie je zelf, Erik, wat er terechtkomt van iemand die achter de vrouwen aan gaat en er alles maar doorheen jaagt. Kijk maar naar deze playboy, hij heeft alleen maar vodden aan z'n lijf en hij zit te snotteren als een overjarige krielkip.

ERIK: Ja, jongen, je ziet er echt niet uit, als ik je als vogelverschrikker in onze kersenboom zou hangen, denk ik dat de spreeuwen de kersen van het vorig jaar nog terug zouden brengen.

KAREL: (*triest*) Och ik hield van het leven, ik had het best naar m'n zin, totdat ik die vrouw ontmoette. Ze was mooi, dat wel, om te zien tenminste, maar het was in werkelijkheid een loeder, die alleen maar op m'n geld uit was. En toen ze me helemaal leeg had gezogen, liet ze me voor oud vuil achter.

ERIK: Leeggezogen???

KAREL: Toen ze al mijn geld had bedoel ik, toen had ze me niet meer nodig. Ze liet me door een paar kerels in mekaar slaan zodat ik haar niet meer lastig zou vallen. Ik werd wakker in een ziekenhuis.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto